

Husk vederlagsfri fysioterapi

Hvis borgerne ikke modtager den nødvendige hjælp, vil det ramme deres funktionsniveau, hvilket blot øger behovet for hjælp.

Sanne Jensen
formand for Danske Fysioterapeuter
i Region Midtjylland

Per Jacobsen
medlem af foretningsudvalget, Danske
Handicaporganisationer i Aarhus

23/2 kunne man i denne avis læse, at udgifterne til den vederlagsfri fysioterapi er stigende i Aarhus. Det er fuldt forståeligt, at rådmanden på sundhedsområdet, Jette Skive (DF), går op i, hvor mange penge ordningen koster. Men det ville også være dejligt, hvis hun gik lige så meget op i de mennesker, der får hjælp gennem ordningen.

Et er, som det fremgår af artiklen, at Jette Skive åbenbart ikke ved, at det (trods navnet) er helt normalt, at patienter på ordningen får en såkaldt undtagelsesredegørelse. Et andet er, at der i artiklen står: »Aarhus Kommune kan ikke nøjagtigt fastslå, hvor mange flere borgere der hen over den seneste årrække har fået vederlagsfri fysioterapi. Men det er væsentligt flere, fastslår kommunen.«

Det er ellers nemt at »fastslå«. Tallet fremgår nemlig i de åbne tabeller hos Danmarks Statistik. I 2008 var der 2.785 patienter, der modtog hjælp gennem ordningen. I 2013 var der 3.740.

Aarhus mangler tilbud

Den oplysning er naturligvis helt afgørende, når vi ser på udviklingen i udgifter til ordningen. Netop fordi en stor del af de stigende udgifter simpelthen skyldes, at flere får den nødvendige hjælp. I 2008 udvidede Folketinget den vederlagsfri fysioterapi til også at omfatte mennesker med bl.a. sklerose.

Når det kommer til baggrunden for, at udgifterne i Aarhus er højere pr. patient end andre steder i landet, så taler alt for, at det skyldes, at der mangler nogle af de andre tilbud til gruppen, som man har prioriteret andre steder i landet. Det var billedet senest i en

En stor del af de stigende udgifter til vederlagsfri fysioterapi skyldes, at flere får den nødvendige hjælp. Arkivfoto: Jacob Ehrbahr/Polfoto

undersøgelse, som KL gennemførte i 2013. Vi har opfordret til at udbyde denne undersøgelse, så vi kan blive klogere på sammenhængerne på området.

Det er vigtigt at huske på, at hvis borgerne ikke modtager den nødvendige hjælp, vil det ramme deres funktionsniveau, med alt hvad deraf følger af større behov for hjælp og dårligere livskvalitet.

Der er altså ikke tale om, at høje udgifter til ordningen er en dårlig investering – især ikke, hvis der ellers mangler tilbud til gruppen.

Desværre viser rådmandens fokus på økonomi frem for på patienterne sig på flere måder: I sit høringsvar til praksisplanen, der regulerer antallet af praktiserende fysioterapeuter, skriver kommunen bl.a.:

»Det er nødvendigt at bruge alle de redskaber, der er på området, for at bremse udgiftsudviklingen på det vederlagsfri fysioterapi-område.«

De konkrete forslag handler om, at der skal være færre fysioterapeuter til at hjælpe patienterne. Målet

er åbenbart, at man kan spare penge ved, at der ikke bliver plads til de vederlagsfri patienter.

En forskruet tilgang

Det vidner om en forskruet tilgang til sundhedsområdet.

Man kan jo ikke meningsfuldt diskutere ordningen, hvis udgangspunktet hos Aarhus Kommune virkelig er, at man vil holde sine indbyggere fra at modtage nødvendig sundhedsbehandling, som de har en lovbestemt ret til – og som de praktiserende læger henviser til.

Ordningen er lovbestemt, men rammerne om den er aftalt mellem Danske Fysioterapeuter og kommunernes forening, KL. Det fremgår klart af denne aftale, at udgifterne til ordningen må stige, hvis det skyldes, at de praktiserende læger visiterer flere patienter til ordningen.

Det giver god mening. Vi lever jo trods alt i et land, hvor borgerne kan forvente at blive behandlet, når de har brug for det. Sådan skal det fortsat være. Også i Aarhus.